

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Caput 3. De loco vbi Eucharistia Paschali tempore ad præcepti
impletionem, sit accipienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

Sect. I. De Precept. III. Recept. Sentent. 55

ad hoc nõ obligetur. Potest in quã, quia mortuus, vel de indiget tanti Sacramenti præsidio, & id læpius ad vincendas occurrentia tentamina, & delinquendi superanda pericula. Non obligatur, quia per vnam communionem fit factis diuino præcepto communicandi in periculo mortis. Sylui. 3. par. 8. o. 8. Henric. lib. 8. cap. 50.

Qui mane valens Eucharistiam sumpsit, & postmodum incidit in mortis periculum, potest iterum non ieiunus per modum Viaticum communicare, iuxta sententiam receptissimam illorum, qui asserunt, non satisfieri præcepto diuino per communionem ante mortis articulum licet paulo ante factam. Quia præceptum communicandi in articulo mortis, cui non est satisfactum Communione ante periculum id facta, est diuinum & maioris ponderis, quàm prohibitio Ecclesiastica non communicandi eodem die nisi semel & ieiunus. Galpar. Hurtado de Enchar. dub. 10. diff. 2. Bressler. de conscient. l. 3. c. 8. num. 100. Diana p. 4. tract. 4. resol. 197 & plures grauissimi viri Academia Comptentis.

CAPVT II.

De præcepti Ecclesiastici annuæ Communionis obligatione.

Postquam fideles ad annos discretionis peruenierint tenentur Ecclesiastico præcepto parere præscripti, vt annis singulis Eucharistiæ Sacramentum in Paschate suscipiant. cap. Omnis Eucharistia. n. v. r. u. s. q. u. e. de panis & remis. Nisi fortissimam in Paschate rationabilem causam ad tempus ab huiusmodi sit perceptione abstinendum. Omnes Sic.

Non statim ac homo habet rationis vsum, quo est lethalis piaculi capax & obligationis qui tenetur consentienti, Paschalis communionis lege obligatur, sed per aliquod tempus, vel etiam per aliquot annos potest ad consentiendum, primum quam ad communicandum obligari. Quia magnum est inter Sacramentum vtrumque discrimen: Confessio enim magis est necessaria, & hoc ex capite debet anticipari: Eucharistia vero est longe dignior, id quod ad illius vsum maturior ætas est expectanda, vt possit suscipiens conuenienti dispositione accedere, & grauiori iudicii pondere, inter hunc cœlestem, aliisque communes cibos discernere. Conueniunt Doctores.

Profecio in qua ætate obliget communio- nis Paschalis præceptum, non potest generatim per ætates, seu annorum numerum definiti. Vnde determinatio ex Confessarij iudicio pædet, qui quidem præmissis examine, puerorũ discretionis documentum capiet. Nauar. sum. c. 21. num. 17. Tolet. lib. 6. cap. 18. num. 2. Tanner. 3. par. d. 8. qu. 8. dub. 6. num. 11. Fagund. præc. 3. lib. 1. cap. 5. num. 21. Diana part. 3. tract. 6. resol. 70. Suar. tom. 3. dub. 70. sect. 1. & tom. 4. dub. 36.

sect. 2. Azor. tom. 1. lib. 7. cap. 30. quæst. 10.

Nomine Paschatis Ecclesiastica consuetudo declarauit ex decreto Eugenij IV. comprehendendi quindecim dies à Palmarum Dominica ad Dominicam in Albis inclusiue. Quæst. intelligenda tamen in locis consuetudine, aut Pontificis privilegio hoc tempus productum est, vt Dominica vel integram Quadragesimam complectatur, Palmarum vel quatuor hebdomadas, duas ante, & duas ad Dominicam post Resurrectionis solemne, seruandus circa eam in Al- hoc vltas cuiusque Diœcesis legitime præferri- bis. Episcopi enim iuxta mentem præfati cap. Omnis vtriusque sexus. ob aliquas rationabiles causas poterunt tempus Paschale ad huius præcepti impletionem producere. Nauar. sum. c. 21. n. 45. Syluest. v. Eucharistia 3. Henric. l. 8. cap. 55. Fagund. præc. 3. lib. 1. cap. 5. num. 3. Filliuc. tract. 4. num. 55. Bonac. tom. 1. dub. 4. quæstion. 7. punct. 2. numer. 6. Suar. in 3. par. 2. m. 3. dub. 70. sect. 2.

Qui Paschali tempore seu iusta seu iniusta de causa Sacram Communionem accipere prætermisit, postea quam primum commodè possit communicare debet: & quanto diutius differt, tantum magis peccatum adauget. Quia præceptum affirmatiuum de communicando in Paschate, tacitam negationem continet, ne vltra Pascha communio differatur: & terminus annuus conceditur, vt tunc esset obligatio, sed vt adimpletio non possit vltius differri: sicut in contradibus, quando statuitur tempus vltra quod non potest differri solutio, si tunc nõ fiat obligatio non extinguitur, sed perseverat. Et quia præcipua Ecclesiæ intentio est, obligare fideles ad communionem singulis annis sumendam, secundariò determinat tempus Paschale. At si quod secundarium est, negligatur, aut exequi ne possit, quod principale est, debet impleri. Suar. dub. 70. sect. 2. & 10. 4. dub. 36. sect. 3. num. 3. Sylui. in 3. par. quæst. 80. articulo. 1. quæst. 4. Fagund. præc. 3. lib. 1. cap. 6. num. 2. Azor. tom. 1. lib. 7. cap. 30. quæst. 5. Laym. lib. 5. m. 4. cap. 5. numer. 8. Nauar. cap. 21. numer. 45.

CAPVT III.

De loco ubi Eucharistia Paschali tempore ad præcepti impletionem, sit accipienda.

TANDO in iure communi Canonico, soli Parocho ex officio competit Eucharistiam ouibus est in propriis ministrare: & ideo ad propriam Parochiam accedere oportet, aut ad alienam aut alibi de proprij tamen Parochi facultate. Quia sicut Parochus potest dare licentiam suis Parochianis vt alia Sacramenta, verbi gratia, Matrimonij, Confessionis Extremæ vñtionis ab aliis accipiant, ita etiam

E 4 potest

SCORAR
col: Mer.
XIV II
E. IV

potest illam ad Eucharistiam recipiendam impertire. *cap. Omnes utriusque sexus.* Porro in *Clement. Religiosi, de privileg.* excommunicantur Religiosi Eucharistiam, Extremam Vñtionem ministrantes, vel Matrimonium solemnizantes sine Parochi licentia speciali, vel generali, & excommunicatio hæc est Summo Pontifici reservata. *Navarr. cap. 21. numer. 45. Theoph. in Parochiali, part. 4. artic. 3. Henriquez lib. 8. cap. 5. numer. 1. litter. B. Fagundez præcept. 3. lib. 1. cap. 5. numer. 5. Manuel. tom. 1. qq. regul. quæst. 56. art. 3. Miranda tom. 1. quæst. 42. artic. 1.*

13 *Religiosi Mendicantes amplissimam ad ministrandam Eucharistiam extra Paschale tempus.* Profecit amplissima sunt à Summis Pontificibus Religiosis Mendicantibus privilegia, ut Eucharistiam ministrare valeant. *Legendus Manuel. tom. 1. qq. regul. quæst. 56. art. 3. & Compendium privileg. verb. Communicare, numer. 4. & 9.* An vero Sacerdos Regularis Paschali tempore valeat sæcularibus ministrare Eucharistiam, ut præceptum annuæ Communionis adimpleat, per *Dubium sect. 2.* est discutendum.

14 *Peregrini, viatores, & vagi possunt tempore Paschali in Ecclesiis Regularium præcepto huic satisfacere.* Peregrini, viatores, vagi, & ij, qui extra Parochiam suam ad certum tempus, vel domicilium habent, vel commorantur item ij, qui in ipso Paschatis tempore in aliena Parochia degentes ad suam accedere commodè nequeunt, possunt Eucharistiam in Ecclesiis Regularium accipere. Quia exceptio diei Paschatis appositæ in *Clement. 1. de privileg.* fuit in fauorem Parochorum introducta, & ut saltem eo tempore omnes Parochiani ad suam Parochiam confluerent: in casu nostro nulla Parochis iniuria irrogatur, cum huiusmodi peregrini, viatores, vagi sui Parochiani non sint, & propria parochia eo in Oppido careant: unde Religiosi censentur proprii Parochi ex tacita licentia ministrare. Nec obstat, *Eugenium IV.* decrevisse, huiusmodi vagos, viatores, & peregrinos adipisci incolatum ad Sacramenta Cõfessionis, & Communionis tempore Paschatis, licet ibi tempore modico steterint. Quia hoc fuit concessum in fauorem peregrinorum ad tollendos eorum scrupulos, non tamen eos obligavit, ut alienis Parochiis subicerentur, sed eos iuris communis dispositioni reliquit. *Sanchez libr. 3. de matrim. d. 23. num. 17. Manuel. tom. 1. qq. Regul. quæstion. 56. art. 6. Portel. in dub. Regul. verb. Sacramentorum administratio, numer. 6. Fagundez præcept. 3. lib. 1. capit. 8. numer. 5. Suar. in 3. part. tom. 3. d. 72. sect. 2. Henriquez libr. 8. capit. 55. numer. 1. litter. G. Caiet. verb. Absolutio. Diana part. 3. tractat. 2. resolut. 12.*

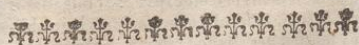
15 *Servi Religioforum.* Servi Religioforum, qui in Monasteriis non degunt, aliisve locis à cura Parochorum qui in Monasteriis non propria Parochia Eucharistiam suscipere, ex declaratione Cardinalium tempore Gregorij XIII. *beni in Pa-* Secus dixerim de servis degentibus in huiusmodi locis exemptis, & qui sunt ex familia *municare.* Religioforum continuique commensales: possunt enim in iis locis Eucharistiam sumere, *Aliter dicendum de-* confiteri, & Extremam Vñtionem recipere *servis, qui absque licentia, & approbatione Episcopi, aut in Mona-* Parochi: sicut ibi possunt inconsulto Parocho *sterio habi-* sepeliri. Idem assero ex sententia Portelli citandi, de famulo coniugato, qui noctu extra

Conuentum dormit: huic enim poterunt eadem Sacramenta intra Conuentum ministrari. Quia est commensalis continuus. Ex concessione Clementis IV. & Sixti IV. pro Benedictinis, & confirmatur à Tridentino sess. 24. cap. 11. respectu illorum sic seruientium; ubi etiam à iurisdictione Ordinarij eximuntur. Compendium privileg. Mendicant. verb. *Familiares fratrum.* Manuel. tom. 2. qq. Regul. quæst. 68. art. 1. & 2. Bullarium post Bullas Gregor. XIII. Portel. verb. *Sacramentorum administratio, numer. 9. Diana part. 3. tractat. 2. resolut. 12. Sa ver. Eucharistia, numer. 9. Sanchez de matrim. lib. 3. d. 23. numer. 12. Lezana sum. tom. 2. c. 16. n. 15.* asserens nouissimè præfata privilegia non esse reuocata.

16 *Qui communionem sumeret in Cathedrali Ecclesia sine proprii Parochi facultate, vel licentia Episcopi præcepto Ecclesiæ de Eucharistia in Paschate percipiendâ à proprio Sacerdote non satisfaceret. Quia nullo iure probatur Ecclesiam Cathedralē esse totius Diocesis esse communem. Unde Archiepiscopus, & Parochus Cathedralis Ecclesiæ possunt solummodo Sacramenta in sua Parochia ministrare.* *Sanch. de matr. l. 3. d. 23. nu. 17. & d. 27. n. 7.*

17 *Attamen quando Archiepiscopus byteratus est quædam præbenda, cui ex officio esset annexum, confessiones omnium Diocesis illius audire, tunc esset proprius Sacerdos, & ordinarius in tota illa, unde posset ministrare Eucharistiam in Paschate omnibus ad Cathedralē confluentibus.* *Paludan. in 4. dist. 17. quæst. 4. art. 2. cap. 4. D. Antonin. part. 3. tit. 17. cap. 5. Syl. Diocesis uest. v. Confessor 1. q. 4. Tabien. verb. Absolutio 1. Confessus numer. 29.*

18 *Quamvis autem accipientes Eucharistiam manu alterius, ut sunt laici, aut Clerici non Presbyteri teneantur in Parochia Paschali tempore ad præcepti impletionem communicare: Sacerdotes tamen celebrantes etiam sæculares non tenentur. Quia ita est consuetudine receptum.* *Naldus sum. v. Eucharistia, n. 5. communicare.*

CAPVT IV.

De aliis ad Præcepti huius impletionem necessariò ediscendis.

19 *Vi tempore Paschatis Eucharistiam accipit in mortali existens, quamvis sine fructu suscipit, & implet, licet grane perpetrat sacrilegium, satisfaciunt tamen ecclesiæ præcepto. Quia substantiam adimplet præcepti, quo actualis communicatio præcipitur, quamvis non adimpleat modum, quo dignè est sumenda: modus enim sub præcepto non cadit, quoties non est de intrinseca præcepti actus ratione. Unde indigne communicans non præcipitur à Confessario iterum ad Eucharistiam digne accedere.* *Suar. tom. 3.*